

РЕШЕНИЕ

№ 4713

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110157718 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/.

Образувано е по молба, подадена от Б. Н. Г., ЕГН *****, в качеството си на баща и законен представител на малолетното дете Р. Б. Н., ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита от домашно насилие в полза на малолетното дете срещу Д. С. Й., ЕГН *. Изложени са твърдения, че ответницата е майка на малолетното дете Р.. На 15.10.2023г.в дома на ответницата, с която детето живеело, същата застанала лице в лице с Р. и започнала да крещи „АААААААААААА“, хванала детето за ръцете и разтърсвайки я силно, продължавала да крещи „ТИИИИ....ТИИИИИ ТИИИ кога ще започнеш да учиш“, „Защо мълчишшшшшш“, „Ще те пребия“. Тъй като детето не реагирало и стояло в ступор, това вбесило ответницата, след което го стиснала за плещите, като продължавала неистово да крещи „ААААА“. Детето в страха си и за да се защити, я ударило, успяло да се отскубне и избягало в банята, където затиснало вратата с крака. След известно време майката се успокоила, детето отворило вратата и избягало от дома си.

На 25.10.2023г. е издадена заповед за незабавна защита по реда на чл. 18 от ЗЗДН, с която на ответницата е наложена предвидената в чл. 5, ал. 1, т. 1

ЗЗДН мярка за защита.

В съдебно заседание молителката чрез процесуалния си представител поддържа молбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

В съдебно заседание ответницата чрез процесуалния си представител моли молбата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира разноски.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Ответницата е майка на малолетното дете Р. Б. Н., родена на 16.11.2010г.

По делото е представена декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съдът не кредитира като годно доказателство, тъй като същата изхожда от бащата Б. Н. Г., който декларира обстоятелства от чуждо име.

С Решение № 176/25.01.2016г. на СРС, 117 състав, влязло в сила на 25.01.2016г., е прекратен брака на родителите на детето, като упражняването на родителските права спрямо същото е предоставено на майката, при която и да живее, определен е режим на лични отношения на бащата с детето, както и дължимата от последния месечна издръжка на детето, постановено е след прекратяване на брака семейното жилище да се ползва от жената.

С оглед изискванията на чл. 15 ЗЗДт, по делото е изготвен социален доклад от ДСП – Младост. Видно от проведеното социално проучване, при самостоятелния разговор с детето Р., същото разказва, че е ученичка в 55 ОУ. Тя не се справя добре в училище. Има среден успех. Няма приятели. По думи на Р., тя не посещава училищен психолог, защото майка ѝ изисква тя да се прибира вкъщи и да учи. Според детето, майка ѝ има психични проблеми. Детето разказва, че е претърпяло инцидент с колело през 2021г., вследствие на което е получило мозъчна травма и увреждане на слуха. Според Р., това е една от причините тя да не запомня уроците си. Р. изразява категоричното си становище, че въпреки съдебното решение, тя иска да живее при баща си. Двамата родители имат изградена емоционална връзка с детето. Майката е по – изискващ родител. При бащата Р. се чувства по – свободна, поради което изразява предпочитания да живее при него. Родителите са в конфликт и са преустановили комуникацията помежду си.

Видно от приетата по делото справка от 07 РУ – СДВР, на 15.10.2023г. в 07 РУ – СДВР е получено заявление от Д. С. Й., която желае да бъде обявена за издирване дъщеря ѝ Р. Б. Н., която е напуснала адреса и е в неизвестност за нея. Р. Н. е обявена за издирване с тел. № 39999/15.10.2023г. по описа на ГДНП. На 16.10.2023г. Д. Й. се е явила в 07 РУ – СДВР с дъщеря си Р. Н., като писмено е заявила, че желае дъщеря ѝ да бъде снета от издирване, тъй като се е прибрала на адреса при баща си Б. Н. Г., за което той е уведомил по телефона полицията. Р. Н. е снета от издирване с тел. № 16054/16.10.2023г. по описа на ГДНП. От И „ДПС“ е снето сведение от Р. Н., в което посочва, че на 15.10.2023г. около 14.00 часа е напуснала адреса на майка си, като не е уведомила никой за това и си е изключила мобилния телефон. Разхождала се е в района на Софийския университет и около 23.00 часа се прибрала на адреса при баща си Б. Г.. Баща ѝ веднага се обадил по телефона да информира полицията, че се е прибрала, като е уведомил и други роднини. За случая са уведомени ДСП – Младост, Отдел „Закрила на детето“.

Изслушано е детето Р. Б. Н. по реда на чл. 15 ЗЗДт в присъствието на социален работник при ДСП – Младост. Същото споделя, че в къщата му се прилага домашно насилие и иска да живее при баща си, за да може да живее спокойно. Насилието се изразявало в биене с юмруци по глава, тяло. През октомври 2023г. много бягала от майка си, защото много се карали. Майка ѝ я карала да учи големи абзаци наизуст и да ѝ ги казва. Карала ѝ се за това, както и за оценки. Биела я пак заради ученето и заради оценките. Детето бягало от майка си, защото се карали много, биели се. Тя я удряла, като детето, за да се защити, също я удряло. Когато бягала, ходела на по – далечни места от къщата им. Обикновена майка ѝ я удряла с учебници, с юмруци, навсякъде по тялото, по гърба и навсякъде, където ѝ се падне. Това се случвало всеки ден. В момента живее при баща си. Живее с него от няколко месеца. Вижда се с майка си. Тя идвала, когато иска. Сега нямало такива караници, викове и побоища. Според детето, майка ѝ търсела повод, за да му вика и намирала оправдание в оценките и ученето. Сега детето е по – спокойно. Майка му имала диагноза от преди много време за емоционално разстройство. Не са коментирали повече с майка ѝ защо ѝ се е карала и я е биела.

От показанията на св. Славейко Димитров Йорданов се установява, че

детето е присъдено на майката. Детето се обаждало „Дядо, спасявай ме“. Ответницата не отваряла на баща си, както и на полицаите. Впоследствие тя отваряла на полицаите. По детето имало следи от ухапано и от одраскано. Това било по гърба на детето, по шията. Няколко пъти детето бягало и го търсели полицаите. Последният път, когато детето избягало и го намерили, бил на 06.11.2023г. и ИДПС при 07 РУ – СДВР дал детето на бащата и от тогава то живее при татко си. Детето е спокойно и ходи на училище. Преди това детето не ходело на училище.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Йорданов като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно споделените му обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

Съдът не кредитира представените от молителката съдебномедицински удостоверения, тъй като издадените на 02.05.2023г. и на 11.05.2023г. са неотносими към предмета на настоящото производство, а издаденото на 23.10.2023г. относно лицето Маргарита Асенова Й. касае трето лице, което не е страна в производството, респ. същото е неотносимо.

Съдът не кредитира и представения социален доклад, изготвен от ДСП – Младост по гр. д. № 20231110139629, 158 състав, СРС, насрочено за 08.02.2024г., тъй като същият е изготвен в хода на друго производство.

Други относими към предмета на делото доказателства не са представени.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Молбата за защита е подадена от пострадалата съгласно чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, поради което е налице валидно сезиране на съда от процесуално легитимирани за това лица.

Молителката твърди извършен акт на домашно насилие на 15.10.2023г., а молбата до съда е подадена на 20.10.2023г., поради което е спазен преклузивният срок по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН и молбата се явява процесуално допустима.

Съгласно чл. 2 ЗЗДН, „Домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо или икономическо насилие, както и опитът за такова

насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство или в интимна връзка. Според ал. 2 на същата разпоредба, «За психическо насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие».

По делото се установява, че ответницата е лице, попадащо в кръга на посочените в чл. 3, т. 4 от ЗЗДН лица, респ. последната притежава материално - правна легитимация да отговаря по молбата, предмет на настоящото разглеждане. По делото се установи, че ответницата е майка на малолетното дете Р..

След анализ на събраните в хода на съдебното производство доказателства и доказателствени средства съдът намира, че твърденият акт на домашно насилие от 15.10.2023г. е недоказан. Съображенията в тази посока са следните: в подкрепа на изложените в молбата твърдения са ангажирани показанията на св. Йорданов и заявеното от детето при неговото изслушване по реда на чл. 15 ЗЗДт. Св. Йорданов е възприел по детето следи от ухапано и одраскано, но не и начинът и времевият период, по който те са били причинени. Същият заявява, че пред него ответницата не е удряла детето. Р. споделя, че с майка си са имали ежедневни конфликти по повод ученето и оценките ѝ, като са се карали и биели. Детето обаче не споделя конкретни обстоятелства относно случилото се на 15.10.2023г., като заявява единствено, че през октомври 2023г. много бягало от майка си. В хода на проведеното социално проучване и проведената самостоятелна среща с детето същото не споделя за акт на домашно насилие спрямо него, а заявява, че не се справя в училище, има среден успех, няма приятели. Не посещава училищен психолог, защото майка ѝ изисквала да се прибира вкъщи и да учи. От справката на 07 РУ – СДВР е видно, че на детето е снето сведение от И „ДПС“, в което посочва, че е напуснало адреса на майка си, не е уведомило никой, изключило си е телефона, разхождало се е в района на Софийския университет и около 23.00 часа се прибрало в дома на баща си. От изложеното се обосновава заключението, че детето не съобщава за извършен спрямо него акт на насилие от страна на неговата майка в 07 РУ – СДВР, както и пред социалния работник, провел самостоятелна среща с него при социалното проучване. В съдебно заседание, както се отбеляза, Р. не споделя

конкретни обстоятелства относно случилото се на 15.10.2023г., а заявява общи обстоятелства за отношенията си майката, изразяващи се в ежедневни скандали и удари, на които и самото дете отвърщало с удари на своята майка. Обосновава се изводът, че не се доказва по никакъв начин и при условията на пълно и главно доказване, че ответницата е извършила действията, посочени в молбата, както и че детето е избягало от дома на майка си в резултат от нейни действия спрямо Р..

При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че не са налице предпоставките, при които законът предвижда налагане на мерки за закрила срещу домашно насилие. Не се установи твърденият в молбата акт на домашно насилие, респ. молбата за защита от домашно насилие се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

По разноските:

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 3 от ЗЗДН, вр. чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, дължимата държавна такса в размер от 25,00 лева, не следва да бъде заплащана от молителката, тъй като същата е малолетна и не дължи такава съгласно чл. 11, ал. 3 ЗЗДН.

Претенция за присъждане на сторените в хода на производството разноски е направена от двете страни по делото. Предвид изхода на спора, молителката следва да заплати на ответницата сторените по делото разноски, но съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 3 ЗЗДН и предвид обстоятелството, че молителката е малолетна, то същата не дължи както държавна такса, така и разноски.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 91 състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата с правно основание чл. 8, т. 1 ЗЗДН, вр. чл. 4, ал. 1 от ЗЗДН, подадена от Б. Н. Г., ЕГН ***** в качеството му на баща и законен представител на малолетното дете Р. Б. Н.,

ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита от домашно насилие срещу Д. С. Й., ЕГН *****, поради осъществен от страна на последната акт на домашно насилие на 15.10.2023г. и **ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА СЪДЕБНА ЗАЩИТА**, с която по отношение на ответника да бъдат взети мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, като неоснователна.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Б. Н. Г., ЕГН ***** в качеството му на баща и законен представител на малолетното дете Р. Б. Н., ЕГН *****, за присъждане на разноси, като неоснователно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Д. С. Й., ЕГН ***** за присъждане на разноси, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в седемдневен срок от връчването му на страните /чл. 17, ал. 1 ЗЗДН/.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____